

6. ELS SERVEIS SOCIALS

6.1. INTRODUCCIÓ

En aquest informe es pretén donar continuïtat a les sèries iniciades en períodes anteriors. Aquesta tasca s'ha vist molt dificultada per les greus mancances d'informació que el sistema de serveis socials presenta en aquests moments. Si el fet de la dispersió de la informació i la manca de criteris d'homogeneïtzació en la sistematització, recollida i explotació de les dades pròpies dels serveis socials ja eren una característica tradicional en el sistema, aquest fet s'ha vist agreujat durant aquest darrer any.

Així i tot, s'han pogut mantenir les principals sèries pel que fa a l'activitat dels serveis socials d'atenció primària.

No s'ha pogut abordar l'anàlisi de dos àmbits com ara són el de la protecció a la infància i el de la despesa en matèria de serveis socials. Els motius són diferents i esperam que conjunturals.

En el primer apartat "Serveis socials, condicions de vida i inclusió social. Les persones destinatàries dels serveis socials a les Illes Balears i la població beneficiària" s'aborda l'anàlisi de la intervenció en atenció primària des de l'activitat generada pels serveis socials d'atenció primària. A continuació, també s'analitzen les dades corresponents a l'atenció sobre les persones usuàries del sistema.

En l'apartat de prestacions econòmiques es fa un repàs a les principals prestacions econòmiques de les quals són proveïdores els serveis socials.

A l'apartat destinat a analitzar els recursos des de la dimensió sectorial, en aquesta edició s'aborda el tema de la pobresa infantil i de les mesures judicials aplicades a menors infractors. Pel que fa a la gent gran, l'anàlisi és més breu, mentre que pel que fa a la intervenció en el sector de l'atenció a la dona, l'anàlisi incorpora les principals dades d'activitat en aquest àmbit.

En l'edició anterior de la Memòria fèiem esment que el fet més destacable durant l'any 2010 era que aquest constituïa el primer any complet després que

L'any 1999 es promulgà la segona Llei reguladora dels serveis socials que ha tingut la nostra comunitat autònoma: la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears.

L'any 2010 havia de ser el primer any de desplegament de la norma esmentada. El balanç, a final de l'any 2010, fou el d'un important desplegament normatiu dels diferents aspectes i sectors dels serveis socials a les Illes Balears. Aquesta tasca s'havia de concretar mitjançant la publicació i desplegament de la cartera bàsica de serveis socials de les Illes Balears, 2011-2014 i del projecte de Decret pel qual es regularien els principis generals i la coordinació dels serveis socials comunitaris bàsics, les titulacions i les ràtios, i la figura del professional de referència i la seva relació amb les persones usuàries. Ambdós projectes, a final de l'any 2010 estaven en fase de tramitació molt avançades.

Aquest desplegament normatiu havia de posar les bases per a la construcció d'un sistema de serveis socials modern, eficaç, racional i basat en criteris d'anàlisi de necessitats de la població, més que en altres factors de caire clientelar o oportunista.

L'any 2011 ha estat caracteritzat per diferents factors que han tingut com a conseqüència la pràctica aturada del desplegament de la llei i el que encara és més greu, de l'activitat de gran part dels recursos propis dels serveis socials. Aquesta frenada en sec ha afectat tant el sector públic com el privat. Consideram molt destacable el fet que en un moment en el qual les famílies i les persones travessen per moments d'extrema gravetat amb relació a la provisió de recursos i serveis d'ús quotidià i en ocasions, bàsics, constatarem la reducció de l'activitat, l'atenció i les prestacions socials.

Entre els factors que han provocat aquest fet cal destacar, com els més importants, els següents:

En primer lloc, la dinàmica i accentuació de la crisi que, lluny d'alleugerir-se, ha seguit atacant els col·lectius més vulnerables de la població, que han vist incrementada notablement la situació de vulnerabilitat. Aquesta dinàmica s'està fent extensiva a sectors de població que tradicionalment formaven part de les capes mitjanes de la societat. Són destacables i preocupants els indicadors

sobre increment de la pobresa infantil a la nostra comunitat autònoma, ja avançats per Càritas⁶⁶ en el seu estudi sobre pobresa a Espanya.

D'altra banda, la dinàmica de retalls continuats engegada pel Govern ha afectat de ple entitats i serveis socials que han hagut de reduir fins a mínims l'activitat o, fins i tot, donar-la per finalitzada. Cal recordar que les institucions del tercer sector i dels serveis socials públics, atesa la seva naturalesa aliena al lucre, no poden regir-se per normes de lliure competència o de mercat. Cal recordar que els serveis socials, per definició, són i seran deficitaris perquè la seva raó de ser, la finalitat i els objectius, són uns altres. La construcció de quasimercats dins l'àmbit dels serveis socials n'implica la destrucció i la pèrdua d'eficàcia. Aquesta característica els fa especialment vulnerables a qualsevol variació a la baixa en les fonts de finançament. Aquesta regressió en les polítiques assistencials és un fet destacable i constatable, present en gairebé tots els indicadors assistencials d'aquest apartat.

Finalment, i com a tercer factor a esmentar, val a dir que l'any 2011 va ser també un any electoral, i sempre que això es produeix es generen canvis d'organització derivats de les diferents prioritats polítiques, que afecten de forma notable les dinàmiques dels serveis socials. Aquest factor ha estat molt important, atès que en l'ordre metodològic, aquest any, l'estructura d'aquest apartat s'ha vist condicionada per l'escassa informació disponible hores d'ara. No s'ha pogut disposar de les memòries dels consells insulars ni tampoc de les dels diferents departaments, àrees o negociats del Govern de les Illes Balears, que hores d'ara encara no han fet públiques les memòries d'activitat referides a l'exercici 2011. La reestructuració que, de fet, s'està produint a l'Administració pública de serveis socials, i que està lluny de clarificar-se, dificulta en gran mesura la racionalització de la informació i estam convençuts que també ho fa quant a la gestió dels serveis socials.

⁶⁶

Caritas- Foessa (2012). Exclusión y Desarrollo Social. Análisis y perspectivas 2012. Madrid: Caritas-Fundación Foessa

6.2. SERVEIS SOCIALS, CONDICIONS DE VIDA I INCLUSIÓ SOCIAL: LES PERSONES DESTINATÀRIES DELS SERVEIS SOCIALS A LES ILLES BALEARS I LA POBLACIÓ BENEFICIÀRIA

A les Illes Balears, l'any 2011 hi havia 416.968 llars. La composició mitjana d'aquestes llars se situa, igual que l'any 2010, en 2,6 membres per llar. Cal destacar que la categoria de llar més freqüent és la de llars formades per dues persones (31,11%), seguida per la de les llars amb tres persones (25,19%) i una persona, respectivament (21,11%). En el 8,16% se situa la mitjana balear de llars unipersonals.

6.3. EL SISTEMA PÚBLIC I PRIVAT DE SERVEIS SOCIALS: ELS SERVEIS SOCIALS COMUNITARIS: RECURSOS ASSISTENCIALS I PRESTACIONS TÈCNIQUES I ECONÒMIQUES

La gestió dels serveis socials comunitaris, com a sustentadors dels serveis de major proximitat al ciutadà, corre a càrrec dels municipis amb el suport dels respectius consells insulars. Aquest primer factor genera la desagregació de les dades d'activitat dels serveis socials d'atenció primària. En aquest moment, igual que en anys anteriors, encara no es disposa d'un sistema de registre de l'activitat d'aquest nivell dels serveis socials que unifiqui tota la tasca realitzada pels diferents municipis. L'única base de dades que en permet una certa explotació global és la que es genera vinculada al Pla concertat de prestacions bàsiques (PPB), vigent des de l'any 1986 a la CAIB.

Segons el Pla concertat de prestacions bàsiques, a les Illes Balears es compta amb un total de 103 unitats de treball social, distribuïdes de la manera següent: 87 a Mallorca, vuit a Menorca, set a Eivissa i una a Formentera.

Els únics municipis que tenen registrat personal dedicat a tasques de direcció corresponen a Mallorca, mentre que a la resta d'illes no existeix aquesta figura. Atès que és indiscutible que a Menorca, Eivissa i Formentera, realment

existeixen treballadors que tenen com a funció assignada la de dirigir recursos socials, creim oportú considerar que alguna cosa cal millorar en el sistema de registre del personal destinat a aquesta finalitat ([vegeu el quadre III-120](#)).

En termes globals, és a dir, si integram el personal de plantilla i el de prestacions, els professionals que presenten el major desplegament són els auxiliars de treball familiar, més coneguts com a treballadors familiars, seguits pels treballadors socials, personal administratiu i educadors socials. Aquesta composició respon a la pròpia dinàmica del PPB i a la lògica interna de l'evolució dels serveis socials ([vegeu el quadre III-121](#)).

6.3.1. LES PERSONES BENEFICIÀRIES DELS SISTEMA DE SERVEIS SOCIALS

Durant l'any 2011, els serveis socials comunitaris varen atendre un total de 88.239 usuaris, 22.891 persones menys que l'any anterior. Caldria que aquest decrement espectacular fos analitzat amb més deteniment. És molt sorprenent considerar que l'aprofundiment en la situació de crisi generi menys demandes socials. A més, la possible reducció de demandes derivades de persones immigrades no guarda relació amb el seu descens demogràfic. Com a hipòtesi caldria, a més dels esmentats, considerar dos factors explicatius: la reducció de prestacions socials i la por d'efectuar demandes davant l'enduriment de les actuacions públiques de protecció social. En la primera de les possibilitats, és prou conegut com la reducció de l'oferta redueix inexorablement la demanda.

Es tramitaren 21.601 expedients en què la demanda no era individual, sinó familiar. Pel que fa als beneficiaris de prestacions segons col·lectiu, la informació es presenta desagregada per illes ([vegeu el quadre III-122](#)).

6.3.1.1. Mallorca

En el cas de Mallorca, el col·lectiu que major volum d'intervencions ha registrat és el que correspon a família, amb un 25,90% sobre el total d'intervencions realitzades a l'illa. A continuació, el col·lectiu de persones grans apareix en segon nivell, amb un 15,61% sobre el total de demandes, i en tercer lloc, amb

un 14,46% apareix el col·lectiu de persones immigrades. Cal destacar l'elevat nombre de beneficiàries que assolix també el col·lectiu de la dona (9,65%).

6.3.1.2. Menorca

Pel que fa a Menorca, el major nombre d'intervencions s'ha generat amb relació al col·lectiu de la gent gran. Aquest suposa el 41,35% del total d'intervencions efectuades pels serveis socials d'atenció primària de l'illa.

Després, com a col·lectiu amb major nombre de beneficiaris, apareixen les famílies. Aquestes suposen el 19,42% del total dels beneficiaris, seguides molt de prop pel col·lectiu de les persones immigrades, que impliquen el 16,78% del total de beneficiaris de Menorca. Des d'una dimensió qualitativa també són destacables els valors assolits pels col·lectius de les persones amb discapacitat i pels infants. Aquests han estat 1.070 i 428 beneficiaris, respectivament, tot i que amb valors relatius només suposen el 8,84% i el 3,54% sobre el total de persones beneficiàries.

6.3.1.3. Eivissa

Pel que fa a Eivissa, a diferència de l'exercici anterior, el major nombre d'intervencions ha estat sobre persones grans, i han arribat als 25,91 sobre el total de persones beneficiàries de l'illa. A continuació, apareixen les famílies, amb un 20,58%. En tercer lloc, amb un 15,68%, apareix el col·lectiu de les persones immigrades. Les altres intervencions presenten ja valors molt més baixos, tot i que cal destacar, per la significació especial que té, el 9,53% que presenten les intervencions sobre infància (808 beneficiaris).

6.3.1.4. Formentera

En el cas de Formentera, observam com el col·lectiu que major nombre d'intervencions ha assolit és el de les persones immigrades (27,83%), amb uns valors de devers cinc punts més que en l'exercici anterior. Després apareix el col·lectiu de famílies, amb tres punts més que l'any 2010 (22,40%) i, finalment, pel que fa a valors d'una certa significació, apareixen els col·lectius d'infància (7,24%) i dona (8,82%).

6.4. PRESTACIONS ECONÒMIQUES

6.4.1. TRANSFERÈNCIES MONETÀRIES A FAMÍLIES I LA RENDA MÍNIMA D'INSERCIÓ (RMI)

6.4.1.1. Fons d'assistència social (FAS)

Prestació destinada a titulars de la pensió de l'antic fons d'assistència social, pensions atorgades per motius d'ancianitat o invalidesa. Aquestes prestacions estan derogades, però encara es paguen als antics titulars. A les Illes Balears hi ha un total de 16 persones que les perceben, 14 menys que l'any 2010.

6.4.1.2. Fons de la Llei d'integració social dels minusvàlids (LISMI)

Constitueixen pensions derivades de la Llei d'integració social dels minusvàlids. Van dirigides a persones discapacitades per sufragar despeses mèdiques i farmacèutiques dels no titulars o beneficiaris d'una targeta de contribuent, i també cobreixen despeses de transport. A les Illes Balears, es manté constant el nombre de perceptors de LISMI respecte de l'any anterior, que varen ser 304.

6.4.1.3. Targeta bàsica

Prestació no periòdica d'àmbit de la comunitat autònoma que complementa la pensió no contributiva destinada a persones majors de 65 anys o persones amb un grau de discapacitat igual o superior al 65%. Les darreres dades disponibles corresponen a l'any 2010, data en la qual hi havia 388 perceptors d'aquestes ajudes, fet que denota un increment important respecte dels anys anteriors 2009 (257), 2008 (262) i 2007 (284).

6.4.1.4. Ajudes al lloguer

En aquest cas les darreres dades disponibles també corresponen a l'any 2010. Es tracta d'un complement de pensió d'àmbit estatal que té per finalitat ajudar a sufragar una part de les despeses de lloguer a les persones perceptores de

pensions no contributives. A les Illes Balears, 419 persones percebién aquesta pensió assistencial l'any 2010.

Si les posam en relació amb els beneficiaris potencials (els perceptors de pensions no contributives), aquestes persones suposaven el 5,81% d'aquests pensionistes, una proporció, que és molt més alta a Mallorca (6,64%) que a les altres illes (2,81% a Menorca, 1,60% a Eivissa i 0% a Formentera, on ningú no rep aquestes ajudes).

6.4.1.5. Renda mínima d'inserció (RMI) i prestacions econòmiques d'emergència social

La renda mínima d'inserció és una prestació atorgada a persones amb risc d'exclusió social, l'objectiu de la qual és la inserció social i laboral de les persones i obliga els beneficiaris a rebre formació per assegurar aquest objectiu.

La despesa de la nostra comunitat autònoma, fins a l'any 2007, ha mantingut uns valors de creixement moderat. A partir d'aquest any, la despesa no ha fet sinó créixer de forma molt notable ([vegeu el gràfic III-26](#)).

La despesa enguany és de 6,499.457,63 euros, la qual cosa suposa un creixement relatiu respecte de l'any 2010 del 19,8%. S'ha de matisar que part d'aquesta despesa ha estat assumida pels consells insulars (un total de 3,534.372,35 euros), i que en el cas de Mallorca suposa un 90,8 % del total de l'aportació dels consells, per a Menorca és del 7,6 %, per a Eivissa és de l'1,8% i per a Formentera del 0,1 % ([vegeu el quadre III-123](#)).

Del total de la despesa, Mallorca n'assoleix un 87,53%, Menorca un 7,73%, Eivissa un 4,62% i Formentera un 0,12%.

La major despesa per titular correspon a Mallorca, amb 2.905,41 euros, 49,38 euros més que l'any anterior, seguida d'Eivissa, amb una despesa de 2.887,90 euros, 647,09 euros més que l'any anterior. Menorca ha destinat la quantitat de 1.939,98 euros per titular, 794,17 euros més per titular i, finalment, a Formentera s'ha destinat la quantitat de 1311,16 euros per titular, 136,75 euros més per titular que l'any anterior ([vegeu el quadre III-124](#)).

Amb relació al nombre de beneficiaris (titulars) de la RMI, aquest ha sofert també una evolució ascendent que es concreta en 251 nous usuaris per a totes les illes ([vegeu el gràfic III-27](#)).

6.4.2. PRESTACIONS ECONÒMIQUES D'EMERGÈNCIA SOCIAL

La persistència en la conjuntura de crisi que s'està patint durant el període comentat, fa que l'anàlisi d'aquests ajuts segueixi essent especialment significativa. Aquests ajuts, de caire extraordinari i, per tant, de naturalesa no periòdica, van dirigits a persones i famílies que “abans de la crisi actual, amb els ingressos econòmics que tenien, podien cobrir les seves necessitats bàsiques, i que mai no s'havien vist en la necessitat d'acudir als serveis socials municipals o bé n'eren usuàries de manera molt ocasional”⁶⁷.

La durada de la prestació és d'un mínim d'una setmana i un màxim de 12 mesos.

Durant l'any 2011 les ajudes s'han subministrat a 15.464 beneficiaris, tot i que en aquest moment no disposam de les dades de Menorca.

Cal destacar que amb relació a l'exercici 2.010 s'ha produït una reducció de 2.084 persones beneficiàries dels ajuts d'emergència social. Tot i que, com ja s'ha esmentat, no es tenen dades de Menorca de l'any 2.010, en aquesta illa hi va haver 816 perceptors. Suposant que es mantengui constant el nombre d'ajudes, si afegim aquestes a les de l'any 2.011, encara resultaria que se n'han concedit 1.268 menys que l'any 2.010. Aquesta reducció és molt notable en el cas de Mallorca, on s'han concedit 1.544 ajudes menys que l'any 2010. A Eivissa i Formentera la tendència ha estat creixent, amb 267 i nou prestacions més que l'any anterior, respectivament ([vegeu el quadre III-125](#)).

⁶⁷ Informe Govern de les Illes Balears (2009). Conselleria d'Afers Socials, Promoció i Immigració. Direcció General de Planificació i Formació de Serveis Socials

6.5. ELS SERVEIS SOCIALS ESPECIALITZATS: RECURSOS ASSISTENCIALS I PRESTACIONS

6.5.1. ATENCIÓ A LA INFÀNCIA I JOVES

6.5.1.1. Pobresa infantil i juvenil

La pobresa a les Illes Balears afecta de forma molt especial nins i joves. Segons UNICEF, el percentatge de pobresa infantil a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears l'any 2008 se situava en un 22,6%, la vuitena de les comunitats autònomes amb major índex de pobresa infantil⁶⁸. L'any 2010, segons la mateixa institució⁶⁹, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ja ocupa el pitjor cinquè lloc en risc de pobresa infantil (0-17 anys). Aquest risc se situa en un 32,4%, només per sota del que presenten les ciutats autònomes de Melilla (47,6%), Ceuta (46,2%), la Regió de Múrcia (33,6%) i la Comunitat Autònoma de La Rioja (32,9%).

Òbviament, atès el pes demogràfic de Palma sobre el conjunt de les Balears, és en aquesta ciutat on es concentra un gran nombre de situacions de pobresa infantil. L'estimació de la incidència de les situacions de pobresa infantil a Palma s'ha efectuat a partir de l'aplicació d'indicadors de referència provinents de l'estudi que sobre aquesta temàtica va publicar la Fundació Foessa l'any 2012⁷⁰. Així, la taxa de pobresa infantil greu pujaria fins al 7%, xifra que correspon a 10.102 menors d'entre 0 i 18 anys. La taxa de pobresa infantil, ascendiria al 13,2%, que correspon a 19.048 menors d'entre 0 i 18 anys ([vegeu el quadre III-126](#)).

El tema de l'atenció a la infància en situació de pobresa ha estat abordat de forma específica durant l'any 2011 per la xarxa EAPN-Balears. Aquest està finançant en part pel Programa Caixaproinfància, mitjançant el seu model de promoció i desenvolupament integral de la infància en situació de pobresa i vulnerabilitat social. Aquest finançament és notable i important en un moment

68 UNICEF (2010). *La infancia en España 2010-2011*. Madrid: UNICEF-España.

69 UNICEF (2012). *La infancia en España 2012-2013*. Madrid: UNICEF-España.

70 Caritas-FOESSA (2012). *Análisis y perspectivas 2012: exclusión y desarrollo social*. Madrid: Caritas-FOESSA.

en el qual la intervenció del sistema públic no és suficient per tal de donar resposta a les situacions de necessitat i pobresa infantil evidenciades, cosa que comporta riscos importants. El més evident és el fet que aquestes ajudes no deriven d'un dret de ciutadania, és a dir, són graciabls, atès que tant l'entitat finançadora com les entitats que administren i subministren aquestes prestacions són de caràcter privat. Cal plantejar-se què podria succeir si aquestes entitats decidissin o es vessin obligades a interrompre el programa.

El programa es defineix com a un programa que cerca “augmentar les oportunitats educatives” de la infància i adolescència (0-16 anys) en situació de pobresa relativa.

Les edats dels menors fills de famílies que reberen prestacions en forma de béns o serveis són molt primerenques. De fet, el col·lectiu que més ajudes va necessitar fou el de famílies amb nins i nines amb edats compreses entre els zero i els dos anys (*vegeu el [gràfic III-28](#) i el [quadre III-127](#)*).

6.5.1.2. Protecció de menors i justícia juvenil

En aquesta ocasió, en el moment de tancar la redacció d'aquest informe, no es disposa de les dades corresponents a l'activitat dels serveis de protecció de menors que els consells respectius han de subministrar a la comunitat autònoma de forma periòdica.

Centrarem l'anàlisi en els menors en conflicte social. Així mateix, les dades de què disposam corresponen a l'any 2010. No es disposa de dades d'activitat de l'any 2011.

L'any 2010, es varen aplicar un total de 961 mesures. Pel que fa a les mesures diferents de l'internament, 111 varen ser notificades a dones i 850 a homes. La mesura que apareix amb major freqüència de notificació és la que correspon a la llibertat vigilada, amb un total de 335 execucions. A continuació trobam la mesura de prestació de serveis en benefici de la comunitat, amb 299 mesures executades. Per sota trobam notificacions corresponents a la notificació de tasques socioeducatives, amb 110 mesures executades.

Pel que fa a les mesures d'internament, aquestes assoliren un valor de 197 mesures. Destaca, sobre les altres, la mesura d'internament en règim semiobert. Sorprèn la dada que l'IBESTAT publica referida als internaments en règim tancat, que afirma que han estat set durant l'any 2010. Ens consta que aquesta dada és errònia i caldria revisar-la ([vegeu el quadre III-128](#)).

6.5.2. ATENCIÓ A LES PERSONES AMB DISCAPACITAT⁷¹

Durant l'any 2011 s'han produït un total de 7.835 reconeixements de discapacitat, dels quals 4.222 foren sol·licituds inicials i 3.613 varen ser sol·licituds de renovació ([vegeu el quadre III-129](#)).

Al Centre Base del Govern de les Illes Balears consta que, del total de població valorada, 79.555 persones presenten algun grau de limitació de l'activitat. Un 86,6% té la consideració de persona discapacitada, amb uns graus del 33% o més d'afectació, i un 13,3% dels sol·licitants valorats, atès que no han arribat a aquest mínim del 33%, no es poden considerar com a discapacitats, encara que presentin alguna limitació ([vegeu el quadre III-130](#)).

Pel que fa a la distribució de la discapacitat per edat i sexe observam com la franja 18-64 anys és la que concentra més efectius. Això sembla lògic, a causa de la gran amplitud de l'interval d'edat amb relació als altres intervals ([vegeu el quadre III-131](#)).

Una de les tasques importants vinculades al col·lectiu de les persones amb discapacitat és la de la detecció primerenca d'aquestes. Això té efectes importants sobre el tractament i estimulació dels nins afectats. Aquesta tasca és responsabilitat del Servei d'Atenció Primerenca del Govern de les Illes Balears. Durant l'any 2011 la seva activitat es recull en els quadres corresponents ([vegeu els quadres III-132 i III-133](#)).

En total, es va atendre un conjunt de 272 infants, 61 més que a l'exercici 2010, i varen rebre diferents tractaments ([vegeu el quadre III-134](#)).

⁷¹ Govern de les Illes Balears (2011). Memòria any 2011 del Centre Base. Conselleria d'Afers Socials, Promoció i Immigració. Palma. També es pot consultar l'apartat 7 d'aquest capítol per ampliar aquesta informació.gi

6.5.3. LA GENT GRAN

Cal destacar que durant l'any 2011 no s'han obert els centres de nit. Els recursos que ofereixen major nombre de places són els residencials, amb un total de 3.072 places a tota la comunitat autònoma. A continuació apareix l'oferta corresponent a centres de dia, amb 936 places ([vegeu el quadre III-135](#)).

Pel que fa a les dades referents al desplegament de les ajudes d'atenció a la dependència, el desembre de 2011 s'havien produït 155 baixes i el gener de 2012, 256 baixes. Només es produïren 23 altes el mateix mes de gener.

Fins al mes de juliol de l'any 2010 es concediren 5.831 ajudes, i fins al mes de juliol de l'any 2011 en foren concedides 6.887. No disposam de les dades parcials d'ajudes concedides durant el període juliol 2011-desembre 2011, però sí de les dades totals fins al mes de març de 2012. En aquesta data el nombre d'ajudes concedides era de 7.038, és a dir, 151 persones més .

6.5.4. LA DONA

Igual que hem fet amb el sector de gent gran, també en l'apartat de la dona analitzarem l'oferta existent amb relació a les necessitats a què caldria donar resposta ([vegeu els quadres III-136 i III-137](#)).

Veim com, en ocasions, l'oferta actual, igual que l'any 2010, està lleugerament sobredimensionada en algunes zones, mentre que en altres és deficitària. La proposta del Govern reequilibra la dotació de recursos i en fa una distribució més equilibrada pel que fa a la ubicació d'aquests recursos.

Quant als habitatges per a la reinserció social per a les dones víctimes de la violència de gènere, durant l'any 2011 se n'han concedit dos, destinats a dues dones i a dos infants. Aquesta dada és la menor des de l'any 2004, en què se'n concediren tres. L'any que major nombre d'habitatges per a la reinserció social de dones víctimes de violència de gènere es concediren va ser el 2008, en què varen ser 19 els habitatges concedits ([vegeu el quadre III-138](#)).

Amb relació als expedients oberts durant l'any 2011, aquests foren 119. L'entitat que més expedients va recollir va ser el SADIF (39) ([vegeu el quadre III-139](#)).

6.6. FINANÇAMENT DEL SISTEMA PÚBLIC DE SERVEIS SOCIALS

La desaparició de l'anterior òrgan gestor de les prestacions en matèria social, la Conselleria de Benestar Social, que es dilueix dins la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social actual, impedeix establir una comparació amb la despesa efectuada l'any 2011 amb altres exercicis anteriors. No es disposa de les dades de liquidació que caldria analitzar, partida a partida, per tal de determinar quina ha estat la despesa real destinada a les mateixes finalitats en matèria social en exercicis anteriors.